

सोऽग्निर्धिया बुद्ध्या समृण्वति संगृह्यते देवैः सह हविर्दानाय । कीदृशोऽग्निः
हव्यवाहं हव्यं वहतीति हविषां वोढा । अमर्त्यः मरणहीनः । उशिक् वष्टि
उश्यते वा सर्वैरित्युशिक् कामनीयः मेधावी वा । दूतः देवानां दूत्यकर्ता । च-
नोहितः चन इत्यन्ननाम [निरु० ६. १६.] चनसेऽन्नाय हितः हवीन्पान्नस्यादना-
य स्थापितः ॥ १६ ॥

अग्निं दूतं पुरो दधे हव्यवाहमुपब्रुवे । देवाँश्चासादयादिरु ॥ १७ ॥

यमग्निमहं पुरो दधे पुरतः स्थापयामि तं प्रति उपब्रुवे कथयामि । किम् त-
दाह । हे अग्ने इह यज्ञे त्वं देवानासादयात् आसादय स्थापय । कीदृशमग्निं दूतं
देवानां हव्यवाहं हविषां वोढारम् ॥ १७ ॥

अजीजनो हि पवमान सूर्यं विधारे शक्नना पयः ।

गोजीरया रंहमाणः पुरंध्या ॥ १८ ॥

अरुणत्रसदस्युभ्यां दृष्टा पवमानदेवत्या पिपीलीकामध्या कृतिरनुष्टुप् । यस्या
आद्यतृतीयौ पादौ द्वादशाक्षौ द्वितीयोऽष्टाक्षः सा पिपीलिकामध्या कृतिरनुष्टुप्
ज्ञागतावष्टकश्च कृतिर्मध्ये चेदष्टकः पिपीलिकमध्येति वचनात् । पवमानस्तुतिः ।
हे पवमान त्वं सूर्यमजीजनः उत्पादितवानसि जनेर्णिजन्ताल्लुङ् शक्नना शक्नं
शक्न शक्न शक्तौ मनिन्प्रत्ययः शक्नना सामर्थ्येन पयः जलं विधारे विशेषेण
धारयामि वृष्टये केन हेतुना गोजीरया जीवनं जीरा वस्य रेफः हान्दसः गवां
जीरा गोजीरा तथा गवां जीविकाहेतुना जलं धारयसि तासां हविषा यज्ञनिष्पत्तेः
प्राणिनां जीवनाच्च । कीदृशस्त्वं पुरंध्या रंहमाणः पुरं बद्धुं दधाति पुरंधिर्धारा
तथा रंहमाणः रंहतऽइति रंहमाणो गहन् दशापवित्राद्रोणकलशमभिगहन्नि-
त्यर्थः । विधारे विधारये विधारयसि पुरुषव्यत्ययः धारयतेस्तडि लटि उत्तमैकव-
चने धारयेऽइति प्राप्ते हन्दस्युभययेति [पा० ३. ४. ११७.] शितोऽप्यार्धधातुकत्वे स-
ति णेरनिटोति [पा० ६. ४. ११.] शिलोपे धारे इति वृत्तम् ॥ १८ ॥

V. a. विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि मयोऽस्यर्वासि सप्तिर-
सि वाज्यसि वृषासि नृमणा असि ।